

Vapenskrammel i Gistad....

Aktionsgruppen återupptar kampen mot storflygplats

Ulla-Britt Holmberg och Jan-Åke Eriksson i "Oppositionsgruppen mot storflygplatsen" tänker göra vad de kan för att stoppa planerna på en ny storflygplats i Östergötland.

Oppositionsgruppen i Gistad ger inte upp

Kommunerna Linköping och Norrköping har åter börjat diskutera en storflygplats någonstans mellan de båda kommunerna. Frågan kan komma att sätta stopp för en utbyggnad av en låg-mellanstadieskola i Gistad.

"Oppositionsgruppen mot storflygplatsen", som var aktiv på 70-talet i Gistad och Skärkind, samlar nu ihop sig för fortsatt motstånd mot flygplatsplanerna.

- Vi har alla våra argument från 70-talet kvar, men nu tillkommer miljöaspekten, säger Ulla-Britt Holmberg, en av de aktiva.

Frågan om en eventuell storflygplats mellan Norrköping och Linköping var mycket het i mitten av 70-talet.

Länsstyrelsen, med dåvarande landshövdingen Per Eckerberg, var starkt pådrivande. "Oppositionsgruppen mot storflygplatsen" bjöd dock hårt motstånd.

När flygplatsplanerna skrinlades, i slutet av 70-talet, firade gruppen det hela som en seger.

Men nu debatteras den gamla frågan igen. Den här gången heter landshövdingen Rolf Wirtén. Och ute i Gistad hörs åter aktionsgruppens vapenskrammel...

Trots att gruppen nådde sitt mål - ett stopp för flygplatsplanerna - vågade den inte riktigt tro på en evig fred. Man behöll sitt postgiro och Jan-Åke Eriksson, en av förgrundspersonerna, fortsatte att bevaka politikernas utspel i frågan.

Naturligtvis har storflygplatsen ventilerats då och då under de gångna åren. Men gruppen har inte velat gå till motattack, utan har legat lågt för att inte blåsa allt för mycket liv i frågan.

Dags dra ihop

Efter landshövdingens sammankomst med länets riksdagsmän i januari i år, där landshövdingen önskade politiskt stöd för storflygplatsen och nu till stor del fått det, tycker dock Jan-Åke Eriksson att det är dags att dra ihop aktionsgruppen igen.

Att markreservationer för en flygplats i Gistad görs i Linköpings och Norrköpings kommande översiktsplaner måste förhindras, anser han och en annan av oppositionsgruppens aktiva, Ulla-Britt Holmberg. Båda känner engagemanget lika starkt som då på 70-talet.

-Planerna smögs fram med små rubriker. När gubbar kom ut för att ta markprover för en flygplats undrade man ju vad som stod på. Och vi började luska, berättar Ulla-Britt.

-Vi bestämde oss för att mota Olle i grinden. Vi skulle inte vänta tills det var för sent, säger Jan-Åke.

Den planerade flygplatsen skulle gå precis utanför knuten till Jan-Åkes nyköpta stuga. Ulla-Britt räknade ut att hon skulle kunna bevaka varje plan från första parkett hemma hos sig.

Ett upprop ordnade i bygdens Folkets hus. Många slöt upp. Oron var stor bland boende i Gistad och Skärkind.

Tog mycket tid

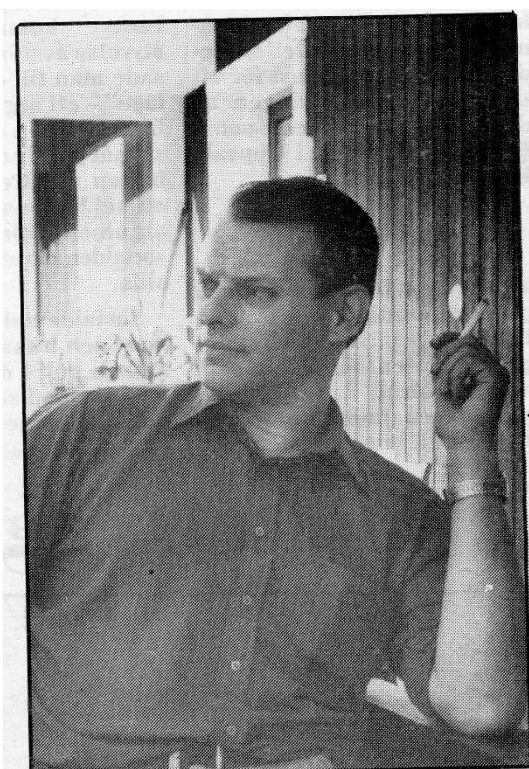
När oppositionsgruppen bildades ansåg man det viktigt att understryka dess politiska obundenhet. I det här fallet var sakfrågan det väsentliga.

-Det var svårt att veta var man skulle få tag på sakkunniga i en hast. Men det visade sig att vi hade experter, exempelvis flygare, mitt ibland oss, berättar Jan-Åke.

I sammandrabbningarna med motståndarna gällde det ju att använda samma vapen som de: siffror, vetenskapliga fakta och statistik. Aktionsgruppens kärna bestod av tio-femton personer.

-Engagemanget tog mycket tid- De flesta hade småbarn, men de fick ju vara med då vi satt och pratade till långt in på nätterna. Klockan kunde bli både två och tre på natten, berättar Ulla-Britt och ser nästan nostalgiskt på minnet.

-Det här engagemanget födde vänskap, säger Jan-Åke.

Vi har alla våra argument kvar från 70-talet, hävdar Ulla-Britt Holmberg. I dag finns också miljöaspekten, som inte var så framträdande då.

Gruppen fick en alldeles särskild sammanhållning som sedan levt kvar, mer eller mindre.

-Då kunde man knacka på och säga att vi var tvungna att träffas senare på kvällen - och folk släppte allt vad de hade och kom, säger Ulla-Britt.

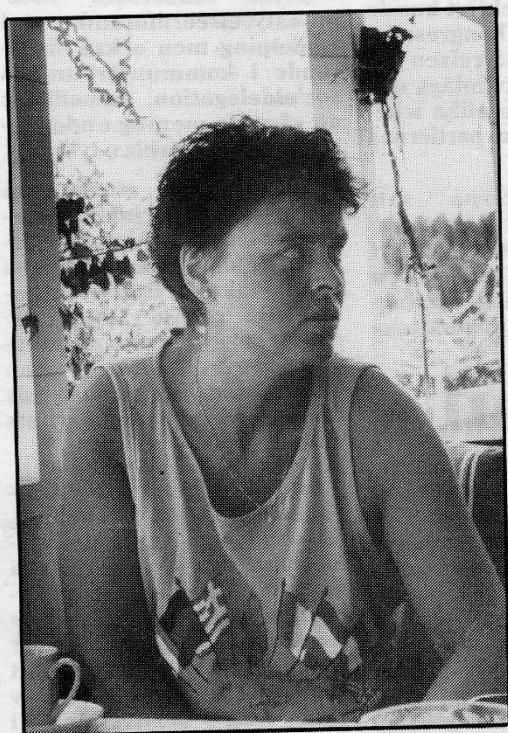
En del i kärngruppen har flyttat från Gistad men nya tillkommer. Nya villor har byggts. Deras ägare är säkert intresserade av vad som händer med deras hus om en flygplats byggs, tror Jan-Åke.

Argumenten kvar

-Vi har alla våra argument kvar. Vi har idag också miljöaspekten, som inte behandlades så mycket då, framhåller Ulla-Britt.

Från början var det ren egoism som fick Ulla-Britt och Jan-Åke att reagera. Nu tycker de att flygplatsen är en principfråga. Det spelar ingen roll om kommunerna reserverar mark någon annanstans i Östergötland än i Gistad, oppositions-gruppen kommer att motarbeta projektet.

Engagemanget i "Oppositionsgruppen mot storflygplatsen" födde vänskap mellan aktivisterna, berättar Jan-Åke Eriksson.

-Vi behöver ingen regional storflygplats - Östergötlands län har redan fyra flygfält i Norrköping och Linköping, säger Jan-Åke.

På 70-talet framhöll aktionsgruppen och andra motståndare att en flygplats skulle förstöra fin åkermark. Med dagens jordbrukspolitik och överflödiga åkerarealer väger det argumentet inte så tungt.

Men Ulla-britt hävdar att åkermarken kommer att behövas i framtiden.

-Jag tror att vi inom tio-tjugo år har ett helt annat samhälle än i dag. För att rädda miljön måste man gå över till alternativ odling - och då behöver vi all åkermark.

Prestigefråga

Både Jan-Åke och Ulla-Britt menar att flygplatsfrågan i grunden är en prestigefråga. Landshövding Per Eckerberg började driva frågan och sedan har den planterats vidare till efterföljande landshövdingar.

- Tanken är väl att få industrier knutna till flygplatsen, och därigenom uppnå en "avhoppningseffekt", att allt fler industrier lockas dit, anser Jan-Åke, som vill kalla det "storhetsvansinne".

Ulla-Britt ställer sig frågande till hur Norrköping och Linköping ska kunna samarbeta om en flygplats, när de inte i samförstånd kan lösa en så enkel sak som skolskjutsar åt elever som bor nära kommungränsen.

Ulla-Britt och Jan-Åke, och de andra i gruppen, känner kamplusten vakna på nytt. De är inte rädda för att åter samlas under sena kvällstimmar för att rädda sin bygd från storflygplatsen.

-Jag kan inte stå och se den lilla människan komma i kläm förklarar Ulla-Britt.

-För mig handlar det om att protestera. Jag menar att det går att ändra politikernas planer. Se bara på föräldrarnas kamp för skolan i Drevhagen. Säger Jan-Åke.

Annelie Sylvan